— Mansnamnet *Kvigulfʀ* förekommer, tecknat på alldeles samma sätt, även i U 97; se om namnet U 42. — 48—54 **siriþaʀ** är genitiv av kvinnonamnet *Sigriðr*.

N. R. Brocman har sammanställt namnet *Sigriðr* i U 608 med samma namn i ett par andra inskrifter: Sö 106 (den bekanta Kjula-stenen) och L 754 (B 631) Mysinge äng, Fittja sn, och förmodat, att det i dessa tre inskrifter skulle vara fråga om samma person. Liksom *Igulbiorn* och *Kvigulfʀ* i U 608 betecknas som *Sigriðaʀ synir*, så kallas *Alrikʀ* på Kjula-stenen för *sun Sigriðaʀ*. Detta tyder på att Sigrid har varit en mycket framstående person. Sammanställningen är synnerligen djärv; den förutsätter, att U 608 och Sö 106 ha varit ungefärligen samtidiga, vilket knappast förefaller möjligt. U 608 torde vara avsevärt yngre än Sö 106 (och de med denna sammanhängande inskrifterna Sö 101 Ramsundsberget och U 617 Bro kyrka).

609. Prästgården, V. Ryds sn.

Litteratur: O. Celsius, Svenska runstenar (F m 60) 2, s. 480, R 556 a, s. 77.

Ett fragment av en runsten fanns enligt O. Celsius »i Prästgårds kammarspisgrunden». Det var »nu uptaget, låg på Prästgården». Någon avbildning är icke känd, och fragmentet är sedan länge försvunnet.

Inskrift (enligt Celsius):

... auk × h ...

610. Granhammar, V. Ryds sn.

Litteratur: B 274, L 323. J. Hadorph, Resejournal (i Peringskiölds Monumenta 3); J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 207; UFT h. 8 (1879), s. 108.

Avbildning: P. Helgonius och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 274).

Runstenen, som endast var ett fragment, fanns enligt Hadorph »i Gr[a]nhammars gård fram för en byggnings forstughu döör». Träsnittet i Peringskiölds *Monumenta* har anteckningen: »Granhammars forstugu dörr» (B 274: »Grenhammar», L 323: »Grenhammar, vid förstugudörren»). Den är numera försvunnen.

Ungefärlig storlek: 1 m. × 0,75 m.

Inskrift (enligt B 274):

... t̤i : stin þana : ift : askut : sun sin : trik : h ...

5 10 15 20 25

... *[ræis]ti stæin þenna æft Asgaut, sun sinn, dræng* ...

»... reste denna sten efter Åsgöt, sin son, en ung man ...»

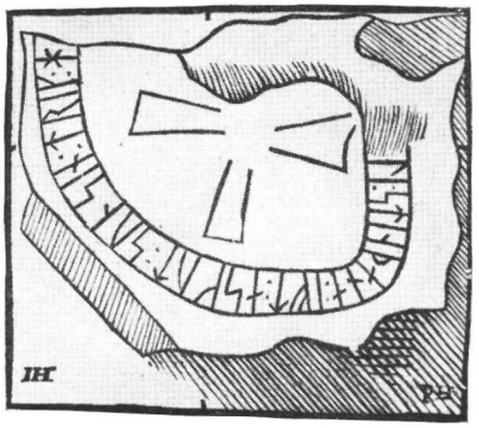

Fig. 5. U 610. Granhammar, V. Ryds sn. Efter B 274.

Till läsningen: I 1 **t** saknas v. bst.

Inskriften har sannolikt icke innehållit mycket mera än vad som finnes bevarat. Framför [**rais**]**ti** har stått namnet på den som har låtit resa stenen till minne av sin son Åsgöt. I slutet av inskriften har funnits ett adjektiv, som har börjat på *h-*, bestämning till (ack.) **trik** *dræng* 'ung man'. I *UFT* föreslås **h**[**arþa kuþan**] *harða goðan* 'mycket god'. **trik harþa kuþan** »en mycket dugande ung man» är ett i västgötska och danska runinskrifter ganska vanligt epitet, men det förekommer icke i Uppland. Möjligen har inskriften på U 610 innehållit samma adjektiv som U 289 **trink hifan** *dræng hæfan* »en duglig man».

Om namnet *Asgautr* se U 52.

611. Tibble (Granhammar), V. Ryds sn.

Pl. 2.

Litteratur: B 269, L 324, D 1:10. Ransakningarna 1667—84; J. Hadorph, Resejournal 1684 (i Peringskiölds Monumenta 3); J. Peringskiöld, Monumenta 3, bl. 208; O. Celsius, Svenska runstenar (F m 60) 2, s. 473, R 556 a, s. 77, Acta Literaria Sveciæ, Vol. 2 (1725—29), s. 405; N. R. Brocman, Sagan om Ingwar Widtfarne (1762), s. 165; C. C. Rafn, Runeindskrift i Piræus (1856), s. 157, 192; R. Dybeck, Reseberättelse 1860 (ATA), s. 2; S. Bugge, Tolkning af Runeindskriften på Rökstenen (ATS 5), s. 29; UFT h. 8 (1879), s. 108; G. Stephens, ONRM 2, s. 797 f.; E. Brate och S. Bugge, Runverser (ATS 10:1), s. 55 f.; O. Montelius i Fornvännen 1914, s. 94; Handlingar i ATA 1941, 1945, 1946.

Avbildningar: P. Helgonius och J. Hadorph, träsnitt (i Peringskiölds Monumenta och B 269); Dybeck a. a.; Stephens a. a. (efter Dybeck).

Fig. 6. U 611. Tibble (Granhammar), V. Ryds sn. Efter B 269.

Runstenen står omkr. 50 m. N om Mjölnarstugan, belägen på norra sidan om vägen Lerberga—Granhammar, omkr. 800 m. SÖ om Lerberga, 1,3 km. VNV om Granhammar. Den står i ett litet ouppodlat markstycke mellan uthusen och åkern. Ristningen är vänd mot Ö. Platsen är utmärkt på Geologiska kartbladet »Fånö».

Runstenen omtalas första gången i *Ransakningarna:* »1 RuneSteen på Tibelebackan, men Rytningen wetter neder åt Jorden.» J. Hadorph har i sin anteckningsbok från resan 1684 antecknat: »En wid Tibble, som stodh wid en 11½ alns graf i den ena änden och i den andra en oskrifuen sten. Dher ligger och en medh kors på som uetter nidh åth» (härmed avses tydligen U 612). På träsnittet i Peringskiölds *Monumenta* finnes anteckningen: »Tible tompt vid granhammar» (B 269: »Tible tomt vid Grenhammar», L 324: »Tible tomt»). — O. Celsius, som besökte platsen »Måndagen efter 7 Trin. d. 5 Aug. 1728», anger den sålunda: »Wäster-Ryd Sochn vid Mälarn och Tibble by, i tompten. Bonden i Tuna sade att Scipio en unger man födder i Rombolandet skal stå på stenen.» — N. R. Brocman: »Ry Sokn och Tible Tomt på Granhammar Säteris Ägor.» — R. Dybeck hade efter åtskillig möda återfunnit stenen (Reseberättelse 1860): »Jag hade föresatt mig att icke spara någon möda för att få reda på den märklige Tiblestenen, Baut. 269, Liljegr. 324, om hvilken ingen hade sig något bekant. Icke en bland hundrade kände ens hvar något ställe med namnet Tible